

Tarih: 05.05.2023

Konu: Yeter ki Gönüller Engelli Olmasın

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَقَتَلَىٰ (1) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ (2) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهَ يُزَكَّىٰ (3)

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ (4)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورَتِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

Kıymetli Müslümanlar!

Bazı bedensel kusurları sebebiyle topluma katılmaktan çekinen ve bu yüzden çölde yaşamayı tercih eden, Zâhir isminde bir sahâbî vardı. Bir gün Zâhir, Medine pazarında çölden getirdiği ürünleri satarken, Efendimiz (s.a.s.), sessizce gelip Zâhir'in gözlerini kapattı ve şakayla: **“Bu köle satılıktır; almak isteyen var mı?”** diye seslendi. Zâhir, boynu bükük ve hüzünlü bir edâ ile: “Yâ Rasûlallah! Vallahi benim gibi değersiz bir köleye kuruş veren olmaz!” deyince; Peygamber Efendimiz: **“Hayır! Sen, hiç de değersiz değilsin! Aksine Allah katında çok kıymetlisin!”**¹ buyurdu. Herkese değer veren Allah Rasulü bu sözleriyle asıl önemli ve değerli olanın dıştaki geçici vasıfların değil içteki iman ve takva olduğuna işaret etti.

Değerli Kardeşlerim!

Hepimiz bir imtihan dünyasında yaşamaktayız. Kimileri malıyla, kimileri evladıyla, kimileri canıyla ya da fiziksel bir engelle imtihan edilmektedir. Eğer bu imtihan süreci sabır ve metanetle geçirilirse Rabbimiz tarafından vaat edilen nimetlere kavuşacağız. Gerek doğuştan gerekse sonradan ortaya çıkan engellilik durumu çalışmaya, üretmeye, başarmaya ve Allah'ın rızasına ulaşmaya asla engel değildir. Engelli olduğu halde azim ve kararlılıkla çabalayan ve tarihe adını yazdıran nice büyük şahsiyetler vardır. Engelli olmak, hor ve hakir görülme sebebi de değildir.

İnsanlar, kendi tercihi olmayan durumlardan dolayı hiç kınanabilir mi? Hepimiz, dış görünüşe değil; gönle ve kalbe değer veren Allah'ın kullarıyız. Zira Peygamberimiz (s.a.s.); **“Allah sizin görünüşünüze, malınıza, mülkünüze bakmaz; yalnızca kalplerinize ve amellerinize bakar.”**² buyuruyor.

Kıymetli Kardeşlerim!

Dinimiz insanı, eşref-i mahlûkât olarak görür.³ Nitekim Kur'an-ı Kerim'de insan, sağlıklı ve hasta, engelli ve sağlam, inanan ve inkârcı, zengin ve yoksul, şükreden ve nankörlük eden, kadın ve erkek, yaşlı ve genç hep birlikte zikredilir. Kur'an-ı Kerim'de, Musa (a.s.) gibi dilinde düğüm olanlar,⁴ evlat hasretiyle döktüğü yaşlar sonucu gözlerini kaybeden Yakup'lar,⁵ yakalandığı amansız hastalıktan dolayı bîçare hale gelen fakat yine de isyan etmeden Rabbine sığınan Eyüp'ler⁶ örnek olarak anlatılır. Öyle ki, gözleri görmeyen Abdullah İbni Ümmi Mektum'u farkında olmadan incittiği için, âlemlerin Rabbi tarafından ikaz edilen Son Peygamberin hatırası vardır.⁷ O Peygamber ki, ortopedik engeli bulunan Muaz b. Cebel'i genç yaşına rağmen vali tayin etmiştir. Bunu yaparken ise Efendimiz (s.a.s.) fiziksel özellikleri değil, liyakati, akli ve bilgiyi öncelemiştir.

Değerli Kardeşlerim!

Dinimiz, görmeyenin gözü, duymayanın kulağı, güçsüzün eli, konuşamayanın dili olmayı sadaka kabul eder. Unutmayalım ki asıl engellilik aklını, gönlünü, kalp gözünü, elini ve dilini bilgiye, merhamete ve ilahi gerçeklere kapama halidir. Engelli pek çok kardeşimizin, engin gönül yapısıyla Allah katında çok değerli olabileceğini asla göz ardı etmeyelim.

Norveç Diyanet Hutbe Komisyonu

1. Tirmizi, Şemail, 104.
2. Müslim, Bir ve Sıla, 34.
3. Tin Suresi, 95/ 4.
4. Taha, 20/ 25-28.
5. Yusuf Suresi, 12/ 84.
6. Enbiya Suresi, 21.
7. Abese Suresi, 80/ 1-4.